

Zolitūdes traģēdijas parlamentārās
izmeklēšanas komisijas priekšsēdētājam
Ringoldam Balodim
Adrese: Torņa ielā 3/5, 405.kabinets,
Rīga, LV-1811

Jura Avotiņa,
Dzīvojoša Rīgā, Ēveles ielā 6., 51
un dzīvokļa Nr. 51. kopīpašnieka
LV-1013

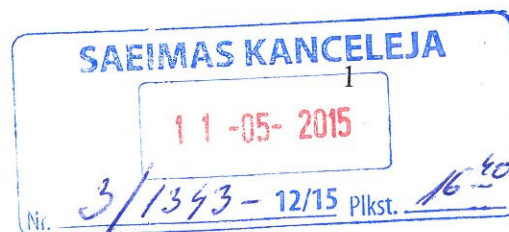
Priekšlikums.

Augsti godātais komisijas priekšsēdētāj!

Jau vairākus gadus līdzīgi Jūsu vadītās komisijas mērķiem esmu spiests nodarboties ar „projektu”, kuru publiskotajā informācijā daudzo līdzību dēļ esmu nodēvējis par „Zolitūde-II” (skat.detaļas Nr.8, pielikumā „A”), ar tādu pagaidām vienīgo un laimīgo atšķirību no Zolitūdes traģēdijas, ka jau 13 (trīspadsmit) gadus virs septiņu stāvu daudzdzīvokļu nama Ēveles ielā 6, Rīgā (turpmāk „E-6”), eksistē patvaļīga būve, saistībā ar kuru Rīgas dome (turpmāk – „RD”) bija uzdevusi nama pārvaldniekam atbilstoši Būvniecības likuma normām „atjaunot jumta segumu sākotnējā stāvoklī” (Nr.9 – pielikumā „A”) jau 2002.gadā. Taču vēl 2015.g.9.maijā šī patvaļīgā būve stāv kā stāvējusi, pārvaldnieks klusē, bet RD Būvvalde (turpmāk – „Būvvalde”) konkrētas rīcības vietā mani savās 1014.g. vēstulēs maldina, un izdod prettiesiskus administratīvus aktus. Ja tā būtu tikai manis kā sabiedrības individuāla pārstāvja ikdienas cīkstēšanās ar „dīvainas uzvedības iestādi” (Būvvaldi), tad es netraucētu Jūs ar savu priekšlikumu (turpmāk – „Priekšlikums”). Vakar, (2015.05.08.) saņēmu kārtējo RD administratīvo aktu un Būvvaldes vēstuli (pielikums „B”), ar kurām RD izvairās no sava pienākuma atjaunot nama jumta segumu sākotnējā stāvoklī (Nr.9, pielikums „A”), bet ar dažādām „fantāzijām” mēģina man (u.c.) iestāstīt savu izdomājumu „pamatojumus”.

Pielikuma „B” informācija ļāva pabeigt analīzi par valsts pārvaldes iestāžu līdzdalības mehānismu prettiesiskās shēmās (pielikums „A”). Proti, gan Zolitūdes traģēdijā, gan „E-6 drāmas gadījumā” traģēdijas un drāma varētu būt novērstas, ja valstī LR pastāvētu reāli darbojošies praktiski instrumenti, kas nodrošinātu pārvaldes iestāžu, t.sk. būvvalžu rīkošanos atbilstoši likumu normām (kā tam vajadzētu būt – tiesiskā valstī). Pielikumā „A” (Nr.3 un Nr.11) uzskatāmi demonstrēts, kā Būvvalde savā administratīvajā aktā: 1) piemēro nepiemērojamas likumu normas, 2) sagroza un/vai sašaurina likumu normas, 3) ignorē Administratīvā procesa likuma mērķus un principus, 3) sagroza un/vai izdomā neesošus faktus (viltojumus), 4) maldina mani saistībā ar manu statusu attiecībā uz Būvvaldes plānoto aktu un 5) maldina mani ar trešo personu it kā „pilnvarām” pārstāvēt kādā iestādē – „manas intereses,” ko īsi dēvēju par „Būvvaldes prettiesisko teroru.”

Jūsu vadītā komisija konstatējusi, ka nepilnīgu likumu izlabošana un būvniecības kontroles iestāžu uzlabošana ir gana nozīmīgs uzdevums Zolitūdes traģēdijas atkarīto novēršanai. Taču lielu daļu sabiedrības drošībai radītu būvniecības risku novēršana būtu iespējama jau šodien un jau esošo likumu normu ietvaros, ja valstī

iedarbinātu instrumentus, kas liktu valsts iestādēm rīkoties tikai un vienīgi likumu normu ietvaros. Citiem vārdiem sakot, sabiedrība jau tagad varētu izvairīties no iestāžu prettiesiski izraisītiem stresiem un traģēdijām, ja valsts pārvaldē pastāvētu neatkarīga augstākā arbitrāžas iestāde, kurā operatīvi varētu pārsūdzēt (piemēram, Būvvaldes) iespējami prettiesisku administratīvo aktu. Vēl nesen LR pastāvēja Valsts civildienesta pārvalde, kura šo funkciju apmierinoši pildīja. Taču, manuprāt, valstī nepieciešama plašāku funkciju institūcija, kurā pārsūdzēt ne tikai ierēdņu un politisko amatpersonu lēmumus, bet – jebkuru prettiesisku administratīvo aktu, t.sk. – jebkuras būvvaldes izdotu administratīvo aktu. Ja Zolitūde jau ir notikusi traģēdija, tad „E-6 gadījumā” šobrīd skatāma „traģikomēdija”, kurā „pirmajā cēlienā” (2014.g.) Būvvalde man „stāsta pasakas (par manu statusu tās plānojamā aktā)” un uz to pamata man prettiesiski neizsniedz uzziņu. „Otrajā cēlienā” tā pati Būvvalde izdod man adresētu prettiesisku administratīvo aktu, ko valstī spēkā esošās likumu normas ļauj apstrīdēt pašvaldības departamentā, ko es arī izdaru (2015.g.aprīlis) [pielikums „A”]. „Trešajā cēlienā” (2015.g.maijs) es uz savu Būvvaldes akta apstrīdējumu 2015.04.01. tikai 2015.05.08. saņemu šīs pašas pašvaldības šī paša departamenta administratīvo aktu, ar kuru departaments neatceļ Būvvaldes aktu, bet dod atelpu Būvvaldei akta „frizēšanai” tiesiskuma virzienā (Nr.11, pielikumā „A”). RD departaments likumā noteiktajā laikā neatbild uz manu iesniegumu, neatceļ Būvvaldes prettiesisku aktu un vilcina lēmuma pieņemšanu, ļaujot Būvvaldei „sacerēt jaunas pasakas.” Te nu nonākam „nākošajā traģikomēdijas cēlienā”. Izrādās, ka valstī nav nevienas konkrētas valsts pārvaldes iestādes, kurā pārsūdzēt „vienas pašvaldības – vienu nepārprotami saskatāmi prettiesisku administratīvo aktu”. Būvvaldes akts pēc satura ir trīs nozaru pārraudzībā, bet neviens no šīm nozarēm nav tiesīga – atcelt šo aktu, lai cik prettiesisks tas būtu. Tikmēr RD departaments mani sūta ar pārsūdzību – jau uz administratīvo tiesu, kuras spriedums (pētījums pielikumā „A”) varu nesagaidīt 5 gadus.

Te nu atkārtoti izjutu „traģikomēdijas - E-6” procesu norises gaitas dramatisku līdzību ar Zolitūdes traģēdiju. Tas rosināja ielūkoties Jūsu vadītās komisijas mājas lapā, kurā atradu kā secinājumus, tā arī iesūtītos priekšlikumus. Tāpēc savā priekšlikumā norādu uz „loti šauru vietu” būvniecības nozarē, kurā man kā sabiedrības pārstāvim ir ļoti maz instrumentu cīņā pret spēcīgi bruņotiem varmākām - Būvvaldi un RD, kuras LR gan „var,” gan „drīkst” ar prettiesiskām rīcībām, vēstulēm un aktiem - nesodīti terorizēt mani pretēji likumu normām, tās sagrozot, nepareizi piemērojot un viltojot faktus un - atstājot man vienīgo ceļu – ilgstošā un neprognozējamā tiesvedībā (pielikumi „A” un „B”).

Tāpēc šajā „konkrētajā tiesiskajā sistuācijā” izsaku divus, bet, manuprāt, ļoti svarīgus priekšlikumus: 1) iedibināt valsts pārvaldē pirmstiesas arbitrāžas institūciju, kurā ārpustiesas kārtībā man būtu iespējama apstrīdēt RD, Būvvaldes (u.c.) administratīva aktu un panākt tā atzīšanu par prettiesisku un atcelt to, un 2) izvērtēt likuma normu, kas nosaka administratīva akta tūlītēju stāšanos spēkā – pat tā apstrīdēšanas gadījumā.

Ar cieņu,

J.Avotiņš

2015.g.11.maijā